

Til beslutningsforslag nr. B 14. Betænkning afgivet af Udvalget for Forretningsordenen den 30. november 1994

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om at hæve rigsretssagen mod fhv. justitsminister Erik Ninn-Hansen

[af Kirsten Jacobsen (FP) m. fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i et møde.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) udtaler, at der i Venstres folketingsgruppe er en række forskellige opfattelser af sagen.

Medlemmernes personlige opfattelse vil give sig udtryk under folketingsdebatten og afstemningen om beslutningsforslaget.

Der henvises specielt til indlæggene fra de to ordførere under 1. behandlingen.

Et *andet mindretal* (Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) kan tiltræde forslaget, idet mindretallet understreger, at man ikke hermed har tilsluttet sig de i beslutningsforslaget fremsatte bemærkninger.

Da det er Folketingets medlemmer, som i forbindelse med en rigsretssag er anklagere, og hver enkelt dermed har et helt særligt personligt ansvar, må det naturligvis også være sådan, at det er hvert enkelt medlem, som drager sin egen personlige konklusion.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*. Rigsretssagen mod Erik Ninn-Hansen er reelt slut. Derfor bør Folketinget også som anklagemyndighed formelt stoppe sagen.

Et er, at sagen aldrig burde have været rejst. Noget helt andet er, at Folketinget står som den anklagende myndighed. Efter valget er der kommet 53 nye medlemmer af Folketinget, der ikke har haft lejlighed til at tage stilling i sagen. Det bør de naturligvis have mulighed for.

Rigsretten har besluttet, at Erik Ninn-Hansen er for syg til at følge med i retsmøderne og at deltage heri. Når man tager Erik Ninn-Hansens alder og hans sygdom i betragtning, er der ikke store udsigter til, at hans helbredssituation bedres så meget, at Rigsrettens afgørelse vil blive ændret.

Det er uacceptabelt, at Folketinget lægger beslag på hele Højesterets kapacitet og nærmest har lammet rettens øvrige arbejde. Der er også et omkostningsmæssigt problem i sagen derved, at man har en hel bygning med apparatur stående og politisk udpegede rigsretsdommere og personale afventende i uvished.

Det har været nævnt, at Erik Ninn-Hansen får særbehandling, hvis sagen stoppes, men det er ikke korrekt. Både Erik Ninn-Hansen og hans forsvarere har sagt, at de i henhold til retsplejeloven har krav på at være til stede un-